

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๙๘๖/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๒๗๗/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๒๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัท บริหารสินทรัพย์ฯ จำกัด โจทก์
นายศรายุทธ มาฟอง จำเลย
เรื่อง เช่าซื้อ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยได้ทำสัญญาเช่าซื้อ

รถยนต์ยี่ห้อฟอร์ด หมายเลขทะเบียน ๖กท ๙๗๗๘ กรุงเทพมหานคร ราคาเช่าซื้อ ๔๓๗,๕๔๕.๓๑ บาท

ไปจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ผ่อน ๗๒ งวด เริ่มชำระวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

หลังทำสัญญา จำเลยชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๗ งวด เป็นเงิน ๓๑,๘๕๗ บาท โดยผิดนัดตั้งแต่งวดที่ ๘

ประจำวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ ติดต่อกันเกินสามงวด อันเป็นการผิดสัญญาเช่าซื้อ ต่อมาวันที่

๒๘ เมษายน ๒๕๖๒ ธนาคารติดตามรถยนต์คืนจากจำเลยและนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขาย

ทอดตลาด ได้ราคาเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ โจทก์ทำสัญญารับซื้อ

และรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากบริษัท รวมถึงหนี้สินของจำเลยในคดีนี้ เป็นผลให้สิทธิ

หน้าที่ ความรับผิดชอบและสิทธิเรียกร้องต่างๆ ในสินทรัพย์ที่มีต่อบริษัทตกแก่โจทก์ทันทีตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๓๐๘,๖๘๘.๓๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์

จำเลยให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อฟอร์ด หมายเลขทะเบียน ๖กท ๙๗๗๘ กรุงเทพมหานคร ราคาเช่าซื้อ ๓๐๖,๒๑๖ บาท ผ่อนชำระ ๗๒ งวด งวดละ ๔,๕๕๑ บาท เริ่มชำระงวดแรก ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ การคิดดอกเบี้ยของธนาคารสูงเกินจริง ไม่คำนึงสภาพเศรษฐกิจและประกาศของกระทรวงการคลัง จำเลยชำระค่างวดให้แก่ธนาคารแล้ว ๗ งวด เป็นเงิน ๓๑,๕๗๗ บาท แต่โจทก์ไม่ได้นำไปหักกับราคารถยนต์ ธนาคารไม่ได้บอกกล่าวขายทอดตลาดเพื่อให้จำเลยใช้สิทธิซื้อคืน โจทก์บรรยายฟ้องว่าขายได้ ๓๑๔,๐๐๐ บาท สูงกว่าราคาที่เช่าซื้อ โจทก์ต้องคืนส่วนต่างให้กับจำเลย ค่าขาดประโยชน์และค่าติดตามทวงถามสูงเกินจริง ธนาคารไม่ได้แจ้งผลการขายทอดตลาดและแจ้งให้จำเลยชำระหนี้ทราบ ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์คำฟ้องและคำให้การแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อฟอร์ด หมายเลขทะเบียน ๖กท ๙๗๗๘ กรุงเทพมหานคร กับโจทก์ ราคาเงินสด ๓๐๖,๒๑๖ บาท ผ่อนชำระ ๗๒ งวด

-๓-

งวดละ ๔,๕๕๑ บาท เริ่มชำระงวดแรก ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ โจทก์ยึดรถคืนและขายทอดตลาดได้
ราคา ๑๒๐,๐๐๐ บาท โจทก์มีหนังสือแจ้งให้จำเลยใช้สิทธิซื้อคืนและวันที่ขายทอดตลาด
ตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๐ โจทก์แจ้งผลการขายทอดตลาดและขอให้จำเลยชำระหนี้
ตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๒ คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า จำเลยต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่
เพียงใด เห็นว่า แม้โจทก์บรรยายฟ้องผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความเป็นจริง แต่ได้อ้าง
สัญญาที่ถูกต้องมาทำคำฟ้อง และต่อมาโจทก์ขอแก้ไขคำฟ้องเพื่อให้ตรงกับความเป็นจริงและ
สัญญาที่แนบมาทำคำฟ้อง จึงเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อย และไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ
หรือหลงต่อผู้ เมื่อจำเลยยอมรับว่าทำสัญญาเช่าซื้อรถไปจากธนาคารจริงตามเอกสารแนบทำ
คำฟ้อง แสดงว่าจำเลยเข้าใจคำฟ้องโจทก์ซึ่งมีสภาพแห่งข้อหาและคำขอบังคับ ทั้งข้ออ้างที่อาศัย
เป็นหลักแห่งข้อหา นั้นโดยชัดแจ้งแล้ว จึงไม่มีประเด็นเรื่องฟ้องเคลือบคลุม การที่จำเลยทำสัญญา
กับโจทก์แล้วจำเลยผิดนัดผิดสัญญา โจทก์จึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญา เมื่อจำเลยไม่ส่งมอบรถคืน
ต่อมาโจทก์ติดตามยึดรถคืนได้ โจทก์มีอำนาจฟ้องและชอบที่จะเรียกค่าเสียหายได้ แต่ที่โจทก์เรียก
ค่าขาดราคาเป็นเงิน ๒๘๕,๖๘๘.๓๑ บาท เท่ากับราคาเช่าซื้อที่ยังค้างชำระนั้น เห็นว่า เมื่อสัญญา
เลิกกันแล้ว โจทก์ไม่อาจเรียกค่าขาดราคาการรถยนต์จากราคาเช่าซื้อที่ยังขาดอยู่ได้ เพราะจะมีผล
เท่ากับบังคับให้จำเลยต้องปฏิบัติตามสัญญาที่เลิกกันไปแล้ว โจทก์คงมีสิทธิเรียกค่าขาดราคาจาก

-๕-

ราคารถยนต์ที่แท้จริงในส่วนที่ขาด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคท้าย
เท่านั้น ค่าเช่าซื้อได้รวมเอาดอกเบี้ยที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาเช่าซื้อด้วย มิใช่มีแต่
ราคารถเพียงอย่างเดียว ราคารถยนต์ที่เช่าซื้อมีราคารถที่แท้จริง ๓๐๖,๒๑๖ บาท เมื่อพิจารณา
ประกอบราคารถยนต์ที่จำเลยชำระไปแล้ว ๗ งวด เป็นเงิน ๒๙,๗๑๑ บาท เงินได้จากการ
ขายทอดตลาดจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท เห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคา ๑๕๐,๐๐๐ บาท
ส่วนค่าขาดประโยชน์เป็นค่าใช้ทรัพย์ที่โจทก์อ้างว่าสามารถนำออกให้เช่าไม่ต่ำกว่าเดือนละ
๕,๐๐๐ บาทนั้น เห็นว่า โจทก์กล่าวอ้างลอยๆ ไม่ได้นำเสนอให้เห็นว่าจะนำไปให้บุคคลใดเช่าที่จะได้
ค่าเช่าในอัตรานั้นทุกเดือน จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท
คิดเป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท ค่าติดตามทางถาม ๘,๐๐๐ บาท โจทก์มีใบเสร็จมาแสดง เห็นควร
กำหนดให้ตามที่ขอ ที่โจทก์คิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นั้น หนึ่งดังกล่าวเป็นหนี้เงินและ
จำเลยที่ ๑ ผิดนัดแล้ว กับโจทก์มิได้นำสืบให้เห็นว่าอาจเรียกดอกเบี้ยสูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่น
อันชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตามพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔ ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔
เป็นผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี

พิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๑๖๑,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี
ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าชำระ
เสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตาม
จำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี
ให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาววัชรภรณ์ เอกประเสริฐ

นายอริกา อภิรณัง

ดิลกฤทธิ์-พิมพ์/ทาน